

16487

AIRS NATIONAUX

ROUMAINS

transcrits

pour Piano

par

HENRI.

Preis f. s. A. de C.

Vienne

chez Pietro Mechetti q^m Carlo,

Compositeur de musique de la Cour Imp. et R.

Prefaciă.

Din toate ideile care în ultimii ani s-au arătat ca principale pârghii a le mișcamentului, aici- ea a Naționalității a fostu forță contestată una din que- le mai puternice. Ori care-a fi judecata que vor face Istoria venitori asupra acestui principiu politic, fie qua această idee si se stergă după cum sperăm dinaintea a lor a le Omenității și Progresului, fie qua populi si recunoscă odată că numai în reapropriere, eră nu în odie se cade si caute garanția dezvoltării lor, că numai prin ordine și pace potu câștiga această egalitate de drepturi atât de dorită, — noi contemporanii avem datorită și îndatorarea de a vrea atențiunea și studii-le noastre la toate aceste idei care, se nascu la orizontele politice și nu disparu și ele de câtă spre a face loc altora mai întinse și mai mari.

Strigătu-lu de Naționalitate și de Drepturi egale au aflatu unu resunet puternic la Populu-lu romanu, care-le locuiesc România, Moldavia, Bessarabia, Bucovina întregi, quea mai mare parte din Transilvania și Banat, și câteva comitat-uri din Ungaria. — Ocupându ellu singuru unu teritoriu peste 5000 mile pătrate, Populu romanu prezintă unu elementu național compactu, tare și unitu.

Amu trăitu mai multu de trei ani printre acestu populu. Amu avutu ocaziă a învăța limba, a cunoște obiceiuri-le, năvurile și ariile naționale. Si fiindu-că pământeni m-au încredințat că amu înmeritu bine caracteru-lu acestor melodii atât de originale și atât de interesante, credu si îndeplinesc o datorie de recunoștință pentru primirea favorabilă de carea totu-de-una m-amu bucuratu lungă Romani, contribuindu din parte-mă, prin publicarea acestei colecțiuni o probă că naționalitate acestui populu se pronunță precisă, necontestabilă, nu numai în limba și datinele sale dar încă și în musica sa, carea diferă de ori-care alta cunoscută până acum.

Negreșitu aceste arii se vor părea foarte străni la aștepta vedere pentru melodia lor cu totu-lu originală, căte o dată silbatică, pentru acompanimentu-lu lor care le aci conține acordurile que-le mai capricioase, que-le mai bisare chiar, aci este cu totu-lu simplu, chiar monotonu.

Și cu toate acestea nu ne sfimă de a spera că cu câtă eși va da quineva ostență de a le jucă, cu atât va prețui expresia de melancolie dulce, posomorită, dureroasă chiar, carea se pronunță mai în toate ariile de cântec a le Romanilor. Sunt în musica

Préface.

Parmi les idées, qui, dans les dernières années, ont paru comme les principaux leviers du mouvement, celle de la nationalité est incontestablement une des plus puissantes. Quel que soit le jugement que porteront les historiens à venir sur ce principe politique, qu'il s'évanouisse, comme nous l'espérons, devant ceux de l'humanité et du progrès; que les peuples enfin reconnaissent que c'est dans le rapprochement et non dans la haine qu'ils doivent chercher la garantie de leur développement, que ce n'est que par l'ordre et dans la paix qu'ils puissent trouver cette égalité de droit tant désirée — nous, les contemporains, avons le devoir et la tâche de vouer notre attention et nos études à toutes ces idées qui naissent à l'horizon politique et ne disparaissent que pour faire place à d'autres plus grandes et plus vastes.

Les cris de nationalité ont trouvé un puissant écho chez le peuple roumain habitant la Roumanie (Valachie), la Moldavie, la Bessarabie et la Bucovine tout entières, une grande partie de la Transylvanie et du Banat, et quelques comitats de la Hongrie. — Occupant à lui seul un territoire de plus de 5000 milles carrés, le peuple roumain présente un élément national compact, fort et uni.

J'ai vécu plus de trois ans parmi ce peuple, j'ai eu l'occasion d'apprendre sa langue, de connaître ses mœurs, ses coutumes, ses airs nationaux, et comme tous les indigènes m'ont assuré que j'ai bien saisi le caractère de ces mélodies si originales et si intéressantes, je crois remplir un devoir de reconnaissance pour l'accueil favorable dont j'ai toujours joui chez les Roumains, en contribuant pour ma part, par la publication de ces transcriptions à prouver que la nationalité de ce peuple se prononce précise, incontestable, non seulement dans sa langue et ses mœurs, mais aussi dans sa musique qui diffère de tout autre connue jusqu'à présent.

Certes, ces airs paraîtront bien étranges au premier abord par leur mélodie tout à fait primitive, quelquefois sauvage même, par leur accompagnement qui tantôt contient les accords les plus capricieux, bizarres presque, tantôt est tout à fait simple, jusqu'à la monotonie.

Et pourtant nous espérons que, plus on se donnera la peine de les jouer, plus on appréciera l'expression de mélancolie douce, sombre, douloureuse même, qu'on rencontre dans presque tous les airs de chant des Roumains. Il y a dans leur musique nationale

națională a acestui poplu de aquele pasagiuri misterioase, quare facu si se presimția dorinție ardește remănate în fundulu inimei și quare se manifestesă prin plânsetu numai.

De altă parte ariile de danșu resună aquea veselie nebunalică, sgomotosă, la quare nenorocitu-lu se aruncă cu totu-lu în aqueste momente de plăcere.

Instrumente-le que întrebuințesă Romanii sunt Bucinmulu, Cavalu-lu, sociu nedeșpărțitu a-lu păstori-loru, Cîmpoiu-lu, și Nalu-lu. — Sunt mulți țerrani quarii mai jocă și din vioră, dar artistii de acestu instrumentu se află mai cu sémă printră Țigani quarii sunt adevêrații musici ai orașelor; — aquestii se servescu și cu neiu-lu, cu cobsa, o specie de mandolină cu corde de metalu quare se jocă cu o penă. Capu-lu tepei essecută melodia pe vioră; — Neiu-lu face si se audă mai tare în sunete ascuțite pasagiuri-le quele mai pătimase; — Cobsa țene locu de basă, și mai totu-dé-auna e jucată de cōtră quelu mai în vîrstă d'intră artistii Țigani quarele essecută pe acestu instrumentu acompanimēte-le que-le mai dificile cu o îndemănare amirabilă.

Pe ômenii acestii, speciă de orchestră ambulătoare, îi întîlnesci în tôte serbătorile. Ei suntu mai totu-dé-una cu vestiminte orientale. Quādu quine-va îi aude essecutādu cu unu chipu seriosu și melancolicu quare-le nique o dală nu'i lasă ariile naționale Romane într'o societate alésă — adaugēdu musicei instrumente loru loru unu cātecu plinu de tristeție, — și quādu vede quine-va impresiunea que produce asupra auditoriu-lui loru, atunci se pricepe quô, de-și toți Romanii, quarii au luat o educație quātu de pușinu îngrijită, au luat maniere-le și năravuri-le societății moderne, cu tôte astea simțimētu-lu naționalu essistă în tōtă virtutea la d'inșii, și pētrunde lustrulu mode-loru străine.

Quātu pentru caracteru-lu musicalu a-lu ariilor romane, se cade si mărturisescu curățu quă este totu que e mai dificile de a cuprinde și de a înțelege, decă quine-va nu lă a auditu jucate în țerră de cōtră Țigani chiar. — Mē voiu încercă inse de a esspică pe quātu se va putea diferite-le genuri și nuanțe-le que-le mai caracteristice a musicei naționale Romane.

Ariile Romane se impartu în Doine sēu Balade, în Cāntice de lume sēu Romançe, Cāntice de jocu sēu Chore și allele, și în Marșuri antice naționale.

Balade-le, suntu arii vechi a le quāvora cuvinte readucu totu-dé-una amintē vre o suvenir istoric sēu vre unu romanțiu de amoru. — Țerranii Munteni, — quarii suntu adevêrații Barzi romani, cāntă aqueste balade cu o voce plāngerôsă, fōrte linu, cu unu movemētu de musică cu totu-lu neregulatu, stēruindu asupra noteilor de cātecu și iușindu pe quele de fantasiă. Eisciu si dee acestoru arii o esspresie de intristare visătoare, de unu efectu esstraordinariu. Adese-ore quādu quine-va âmblă în munții țerrilor romane, aude de departe, unu fluieru quare fluieră cu dulcēție unu cātecu de doru. O singură vocă de muiere essecută melodia și sunete le fluieru-lui se amestecu cu cātecu-lu. Atunci se opresce fōră voiei qua domnitu de unu farmacu necunoscutu spre a ascultă mai multu timpu aqueste suspine a le munte-lui. — Am întîlnitu mulți călători străini în țerrile romane,

de ces passages mystérieux, qui font pressentir des desirs ardents, refoulés au fond du cœur, et qui ne se manifestent que par la plainte. —

D'un autre côté les airs de danse respirent cette gaite folâtre, bruyante, à laquelle le malheureux s'abandonne ordinairement dans ses moments de plaisir.

Les instruments dont se servent les Roumains sont le buccin (châleumeau), le Cavall (flûte longue et droite, la campagne indispensable du pâtre), la cornemuse, et la flûte de Pan. Il y a beaucoup de paysans qui jouent aussi du violon, mais les artistes de cet instrument se rencontrent plutôt parmi les bohémiens, qui sont les véritables musiciens des villes; ceux-ci se servent aussi de la flûte de Pan et de la Kobsa *), espèce de mandoline à cordes en métal, qui se jouent avec une pose de plume d'oie. Le chef de la troupe rend la mélodie sur le violon; la flûte de Pan fait ressortir en sons aigus les passages les plus passionnés; la Kobsa tient lieu de basse; elle est ordinairement tenue par le plus âgé des artistes bohémiens, qui sur cet instrument exécute les accompagnements les plus difficiles avec une prestesse admirable. — Ces hommes là, espèce d'orchestre ambulante, on les rencontre dans toutes les fêtes, dans toutes les réunions. Ils sont habituellement vêtus à l'Orientale.

Quand on les entend, avec leur mine mélancolique et sérieuse qui ne les abandonne jamais, exécuter les airs nationaux dans une société brillante — en joignant à la musique de leurs instruments, un chant plein de tristesse, et qu'on voit l'impression qu'ils produisent sur leur auditoire, c'est alors qu'on sent que, si tous les Roumains qui ont reçu une éducation tant soit peu soignée, ont accepté les habitudes et les manières de la société moderne, le sentiment national pourtant existe en toute vigueur chez eux, et perce à travers le vernis des modes étrangères.

Quant au caractère et au rythme musical des airs roumains, je dois avouer franchement, que c'est ce qu'il y a de plus difficile, à saisir et à comprendre quand on ne les a pas entendus jouer dans le pays et par les bohémiens mêmes. Toutefois j'essayerai d'expliquer autant que possible les divers genres et quelques nuances les plus caractéristiques de cette musique nationale.

Les airs roumains se divisent en Doine (ballades), Cāntice de lume (chants du monde, romances), Cāntice de joc (airs de danse), et en marches nationales (anciennes).

Les ballades sont de vieux airs dont les paroles rapellent toujours quelque souvenir historique ou quelque roman d'amour. Les paysans montagnards, qui sont les vrais bardes roumains, chantent ces ballades d'une voix plaintive, très lentement, avec un mouvement de musique tout à fait irrégulier, en traînant les notes du chant, et en pressant celles d'après-mens. Ils savent donner à ces airs une expression de tristesse vague, d'un effet extraordinaire. Souvent quand on parcourt les montagnes des pays roumains, on entend de loin une flûte qui joue tout doucement un de ces airs de complainte (Doina); une seule voix de femme rend la mélodie, et les sons de la flûte s'entremêlent au chant; alors on s'arrête involontairement, comme dominé par un charme inconnu, pour mieux écouter ces soupirs de la montagne.

*) Le Kobsa est un instrument assez fréquent chez toutes les populations du Sud.

quarți năfîindu de locu de școlă romantică, mi-au măturisîtu, quă aste cîntece atîtu de simple și atîtu de espressive, lă-au făcutu o impresiă mai viă și mai profundă de quătu tôte aste gambade musica-le que se audu ađi în sale-le de concertu și de teatru quare suntu primite cu aplauze funestice!

Cîntece-le de lume (romance-le) suntu melodii făcute pe poesii mai noue, și au mai totu aque-lu caracteru qua a-lu baladeloru. Ele diferă de balade în aque-ea quă jucate cu unu movemêntu mai inte, ele servescu asemînea qua arii de jocu.

Cîntice-le de jocu, suntu melodii esclusive pentru danșin.

Danșiu-lu quelu mai frequentu în orașe este Chora. — La Terră se jôcă Chora, joculu de brău și Cîlușarii.

Chora se jôcă astu felu: dănșuitorii atîtu ômeni quătu și muieri, a-lu quăruru numeru nu este fissatu, se apucu de mână și formêsă unu cercu. Fie-quare pôte intră și eși dopô placu. — Se jôcă în rondu, îndoindu unu picioru în vreme que quel'-altu face unu pasu în ainte sêu îndereptu, totu-de o-dată brașurile se clêtenă încetu, dănșuitorii se apropie sêu întindu cercu-lu, totu cu aque-le mișcări, que-ea que dă Chorei unu ôre-quare aeru de îndolență și de a lene quare nu se intrerumpe de quătu de cîtră vre unu veselu dănșuitoriu quare manifestă veselie sa bătêndu eufurie picioru-lu pe pămêntu. Aquestă legănare grațiosă se cuvîne mai cu sêmă de a esprimă în musică, de aque-eatrebuie si-se apese mai multu baterea d'anteiu a fie-quărei măsuri, și a duô fôrte pușinu.

Cu quătu mișcări-le Chorei suntu line, egale și liniscite intru atîtu quele ale jocu-lui de brău suntu viôe și animate. Dănșuitorii se țenu cu mână stângă de încingătore punêndu mână drêptă pe umere-le vecinului. Ei essecutêsă unu pasu, cu quea mai mare iușială.

Danșiu-lu Cîlușari-loru, are o simnificațiă cu totu-lu istorică pentru Romani, țerranii conservêsă în memoria loru fapte confuse din istoria vechi-loru Romani ai quăruru suntu urmași, și raptu-lu Sabinene-loru este unu-lu din înalte-le fapte quele mai memorabile a le gloriosi-loru loru strebuni, a quăruru suvenire ei o celebrêsă cu Cîlușarii. Ei alergu la sunete-le fluieru-lui, viôrei și cimpoi-lui, cu ambleme-le anticeloru arme Romane: măciuci, lănci, securi, ei saru, strigu, ieau puseciuni resbelice, și prin aqueste mișcări și clineătu-lu arme-loru loru, ei își representêsă suvenirea aquestui cavalerescu episodiu a-lu anale-loru primitive a le Romei antice. Septêmăna Rusalii-loru este cu totu-lu consacrată aquestui jocu a-lu Cîlușari-loru quare-le țene locu de capitulu de istoriă. —

Citătoria-lu si mē erte quă m'am opritu la descrițiunea tutu-loru astoru amărunturi. Am șocotitu quô eră necessariu a dice quâte-va cuvinte asupra caracteru-lui unei musici naționale quare mai necunoscută artisti-loru quum și amatori-loru pônă aquum, nu va lipsi, dupô quum speru, de a luă rându-lu sêu p'intră arii-le naționale a-le altoru populi quare au fostu primite cu fâvôr.

Que-le quâte-va arii confînute în aquestu caieu suntu o minimă parte din tôte melodii-le Romane, a-lu quăruru numêru ẽ fôrte mare. — De aque-ea și que-ea que facu aici este mai multu o încercare de a introduce musica națională a Romani-loru în lumea musicală, de quătu o colectiă que publicu, și îmi propunu a da la lumină peste pușinu a

J'ai rencontré beaucoup de voyageurs étrangers dans les pays des Roumains, qui n'étant nullement de l'école romantique, m'ont avoué, que ces chants si simples et si expressifs leur ont fait une impression plus vive et plus profonde, que toutes les gambades musicales que l'on entend aujourd'hui dans nos salles de théâtre et de concert et qui sont accueillies par des applaudissements frénétiques.

Les cantiques de lume (romances) sont des mélodies adaptées à des poésies plus récentes; ils portent presque le même caractère que les ballades, mais ils en diffèrent en ça, que joués avec un mouvement plus vite, ils servent aussi comme airs de danse; les mélodies qui sont exclusivement destinées à cette dernière, s'appellent Cîntice de jocu.

La danse la plus fréquente dans les villes est la Chora; à la campagne c'est outre la Chora (Chorus), le jocu de brou (danse de la ceinture) et le Calusari. — Pour la Chora — les danseurs, hommes et femmes (le nombre n'est pas fixé) se prennent par la main et forment un cercle; chacun peut y entrer et en sortir à son gré. On danse en ronde, en pliant un pied, tandis que l'autre fait un pas en avant ou en arrière; en même temps les danseurs balancent les bras doucement, se rapprochent, ou étendent le cercle, toujours avec les mêmes mouvements, ce qui donne à la Chora un certain air d'indolence et de laisser aller qui n'est interrompu que par quelque joyeux danseur, qui manifeste sa bonne humeur en frappant furieusement des pieds sur le plancher. C'est surtout ce balancement nonchalant qu'il faut tâcher de rendre dans la musique; on doit donc appuyer un peu sur le premier battant de chaque mesure, et presser imperceptiblement le second battant. Autant que les mouvements de la Chora sont lents, égaux et tranquilles, autant ceux du joc de brao sont vifs et animés. Les Danseurs se tiennent de la main gauche par la ceinture, et en mettant la main droite sur l'épaule du voisin-ils font un pas sautant avec la plus grande vitesse qui va jusqu'à la véhémence.

La danse des Colusari a une signification tout à fait historique pour les Roumains. Les paysans conservent dans leur mémoire des notions, assez confuses, sur l'histoire des anciens Romains, dont ils sont les descendants, et le rapt des Sabines est pour eux un de hauts faits les plus mémorables de leurs glorieux ancêtres, dont il célèbrent le souvenir par le Colusari. Ils accourent aux sons du violon, de la flûte, et d'une cornemuse, avec les emblèmes des anciennes armes romaines, des massues, des haches, des lances; ils sautent, crient, prennent des poses guerrières, et par ces mouvements et le cliquetis de leurs armes ils retracent le souvenir de ce chevaleresque épisode des annales primitives de l'ancienne Rome. La semaine de Pentecôte est entièrement consacrée à cette danse des Calusars qui leur tient lieu de livre d'histoire.

Que le lecteur me pardonne, de m'être arrêté à la description de tous ces détails. J'ai pensé qu'il était nécessaire de dire quelques mots sur le caractère d'une musique nationale, qui presque inconnue aux artistes comme aux amateurs jusqu'à présent, ne manquera pas, comme j'ose l'espérer, de prendre son rang, parmi les airs nationaux d'autres peuples, qui ont été accueillis avec faveur.

Les quelques airs contenus dans ce cahier ne sont qu'une minime partie de toutes les mélodies roumaines dont le nombre est très grand; aussi c'est plutôt un essai que je tente d'introduire la musique nationale

duoa cullegere spre a complectă în ore quare chipu aquéstă livresónă
pe quare rogu a fi privită qua o muștră. —

Se cade se adaugu aici quô, qua Musieu conscientiosu n'am
schimbatu nemicanique în melodii nique în accompagnimêntu, qui le-am
transcrisu așîa quum le-am auditu cântate de Romani și de musicii
Çigani.

Sfêrgându, socotu de a mea datorie de a aduce muljâmîri-le
me-le que-le mai sincere pré demnu-lui

D. Generalu-lui G. Magheru;

Elu a datu ânteia impulsîa aquestei publicașii, și pr'in consiliuri-le
și bune-le sale oficiuri m'a înlesnitu, de a aduce acestu omagiu
Nașiei Sale.

Viena, Apriliu 1850.

A. Henri E.

des Roumains dans le monde musical, qu'une collection que je publie et je
me propose de faire paraître un second recueil sous peu, — pour complé-
ter en quelque sorte cette livraison, que je prie de regarder comme
un commencement.

Je dois ajouter ici qu'en musicien consciencieux je n'ai rien changé
aux mélodies ni à l'accompagnement, que j'ai fidèlement transcrits comme
je les ai entendu jouer et chanter par les Indigènes et les musiciens
bohémiens.

En terminant je me sens le devoir d'adresser mes remerciements
les plus sincères au très digne

Monsr le Général G. Maghero;

c'est lui qui a donné la première impulsion à cette publication, et
qui par ses conseils et ses bons offices m'a animé à rendre cet
hommage à sa patrie.

Vienne, Avril 1850.

A. Henri E.

Airs nationaux Roumains

transcrits pour Piano

par

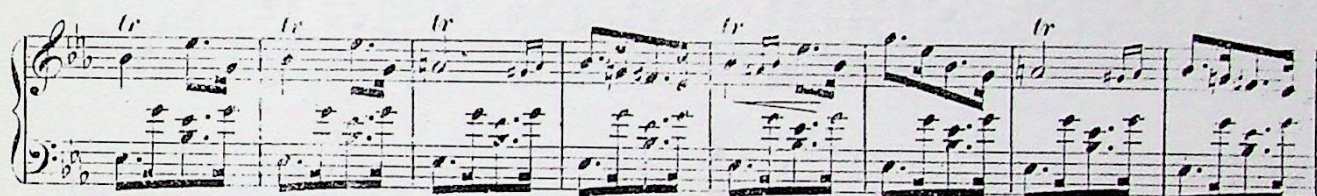
HENRI.

Molto Allegro.

N° 1.

HORA

(air de danse)

№ 2.

p con espressione.

Nº 2.

p con espressione.

p dolce.

1

f *doloroso.*

This system contains the first five measures of the piece. The key signature has three sharps (F#, C#, G#). The melody in the right hand features triplets and slurs, with some notes marked with an 'x'. The left hand provides a steady accompaniment of eighth-note chords.

This system contains measures 6 through 10. The musical texture continues with the same accompaniment pattern in the left hand and melodic lines in the right hand.

molto cresc.

This system contains measures 11 through 15. The dynamic marking *molto cresc.* is introduced. The right hand has a long slur spanning across measures 12 and 13.

This system contains measures 16 through 20. The musical progression continues with consistent accompaniment and melodic development.

p *dolce.*

This system contains measures 21 through 25. The dynamic marking *p* *dolce.* is introduced. The right hand features a long slur spanning across measures 22 and 23.

This system contains measures 26 through 30. The right hand has a triplet of eighth notes in measure 29.

This system contains measures 31 through 35. The piece concludes with a final chord in measure 35, marked with a 'cresc.' (crescendo) hairpin.

First system of piano music, measures 1-12. The key signature is three sharps (F#, C#, G#) and the time signature is 3/4. The music is marked *p molto legato* and *cresc.* in the first measure, and *p* in the eighth measure. The first staff has a repeat sign at the beginning. The second staff has a repeat sign at the beginning of the second measure. The third staff has a repeat sign at the beginning of the second measure.

Andante.

Second system of piano music, measures 13-24. The key signature is three sharps (F#, C#, G#) and the time signature is 3/4. The music is marked *p molto legato* and *cresc.* in the first measure, and *cresc.* in the eighth measure. The first staff has a repeat sign at the beginning. The second staff has a repeat sign at the beginning of the second measure. The third staff has a repeat sign at the beginning of the second measure.

Third system of piano music, measures 25-36. The key signature is three sharps (F#, C#, G#) and the time signature is 3/4. The music is marked *p* and *cresc.* in the first measure, and *pp* in the eighth measure. The first staff has a repeat sign at the beginning. The second staff has a repeat sign at the beginning of the second measure. The third staff has a repeat sign at the beginning of the second measure.

Fourth system of piano music, measures 37-48. The key signature is three sharps (F#, C#, G#) and the time signature is 3/4. The music is marked *con molto espressione* and *cresc.* in the first measure, and *f* in the eighth measure. The first staff has a repeat sign at the beginning. The second staff has a repeat sign at the beginning of the second measure. The third staff has a repeat sign at the beginning of the second measure.

Fifth system of piano music, measures 49-60. The key signature is three sharps (F#, C#, G#) and the time signature is 3/4. The music is marked *p* and *legato* in the first measure, and *f* in the eighth measure. The first staff has a repeat sign at the beginning. The second staff has a repeat sign at the beginning of the second measure. The third staff has a repeat sign at the beginning of the second measure.

Allegretto.

Nº 6.

AIR
de danse
transylvain.
Kaluschar.

musical score for No. 6, 'AIR de danse transylvain. Kaluschar.' The score is in 2/4 time and consists of four systems of piano accompaniment. The first system begins with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The tempo is marked 'Allegretto.' and the dynamics start at 'mf'. The second system continues the piece. The third system introduces dynamics of 'p', 'cresc.', and 'f'. The fourth system continues with 'p' and 'cresc.' markings. The piece concludes with a double bar line.

Nº 7.

più presto.

musical score for No. 7, 'più presto.' The score is in 2/4 time and consists of two systems of piano accompaniment. The first system begins with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The tempo is marked 'più presto.' and the dynamics start at 'p'. The second system continues the piece with 'p' and 'f' markings, ending with a trill (tr) and a double bar line.

Nº 8.

Andante con espressione.

BALLADE
transylvaine.

musical score for No. 8, 'BALLADE transylvaine.' The score is in 6/8 time and consists of one system of piano accompaniment. The tempo is marked 'Andante con espressione.' and the dynamics start at 'p'. The piece includes markings for 'cresc.' and 'decresc.' and concludes with first and second endings (1ma and 2da) marked above the final measures.

pp *dimin.* *pp* *con passione.*

pp morendo.

N.º 9.
AIR
de
chant.

Andante.

p

legato.

dim. *p dolce.*

N° 10.
OLTENESK.

Audante.

f

cresc.

p

cresc.

misterioso.

pp

This musical score is for a piano piece titled 'No. 10. OLTENESK.' The tempo is marked 'Audante.' and the time signature is 3/8. The piece is written for piano accompaniment. It begins with a forte (f) dynamic. The first system contains six measures. The second system also contains six measures and includes a 'cresc.' (crescendo) marking. The third system contains six measures and includes a piano (p) marking and another 'cresc.' marking. The fourth system contains six measures and is marked 'misterioso.' It includes a pianissimo (pp) marking. The fifth system contains six measures and includes a 'pp' marking. The sixth system contains six measures and includes a 'pp' marking. The piece concludes with a final measure in the sixth system.

N° 11.
AIR
de danse du
Banat.

Allegretto.

f

This musical score is for a piano piece titled 'No. 11. AIR de danse du Banat.' The tempo is marked 'Allegretto.' and the time signature is 2/4. The piece is written for piano accompaniment. It begins with a forte (f) dynamic. The first system contains eight measures. The piece concludes with a final measure in the first system.

No. 12.

Allegretto.

No. 13.

HORA

lu

Catinka Gika.

Adagio.

15

Nº 14.
Chant du
brigand
(Gianulul.)

First system of musical notation for the Chant du brigand. It features a treble and bass staff with a 2/4 time signature. The tempo is marked 'Adagio.' and includes performance instructions like 'ten.' and 'rallent.'.

Second system of musical notation for the Chant du brigand, continuing the melody and accompaniment with the instruction 'sempre marcato.'.

Third system of musical notation for the Chant du brigand, marked 'più Allegro.' and 'p cresc.'.

Fourth system of musical notation for the Chant du brigand, featuring dynamics 'f', 'decresc.', 'sempre più dimin.', and 'quasi echo'.

Fifth system of musical notation for the Chant du brigand, marked 'ppp'.

Nº 15. Air de danse transylvain.

First system of musical notation for the Air de danse transylvain. It features a treble and bass staff with a 2/4 time signature. The tempo is marked 'Allegretto. giocoso.' and includes the instruction 'molto legato.'.

Second system of musical notation for the Air de danse transylvain, marked 'p' and 'cresc.'.

Da Capo al fine.